

28 maig 2011

Dia Internacional d'acció per la salut de les dones

És una frase gastada dir que les dones suporten una doble càrrega laboral. De tant dir-ho, sembla buida de contingut, però descriu una realitat contundent: les dones es fan càrrec de totes les tasques: les relatives a la llar i a la cria dels fills, a la cura dels ancians i les persones dependents, i estan inserides dins del món laboral per dret propi. Però moltes d'elles treballen en feines precàries o poc especialitzades, amb salaris sensiblement inferiors als seus companys. Ara, degut a la crisi econòmica -crisi real o cortina de fum d'interessos financers que s'enriqueixen desmesuradament a costa de la classe treballadora-, l'atur femení supera el masculí. Amb aquesta "excusa" es corre el risc de retornar a vells patrons patriarcals segons els quals l'home és qui ha de tenir una feina estable mentre que la dona pot quedar relegada, de nou, a les tasques "no productives" i, per tant, supeditada a l'home.

En una conjuntura socio-econòmica com l'actual, que grava flagrantment les persones amb menys recursos, també les dones que estan en condicions més precàries són el segment poblacional més perjudicat, si no comptem els infants.

L'estat del benestar, metàfora que reuneix dins les estructures dependents de l'Estat els serveis que sostenen i donen sentit a la cohesió i la pau social, s'està desmantellant. Les retallades en els serveis socials s'han estès a sanitat -afectant a serveis bàsics- i a ensenyament, afectant també a serveis bàsics. No s'ha tingut en compte que aquest serveis han permès a un gran nombre de dones deslliurar-se de moltes de les càrregues que sostenien en nom de la tradició, fins a situar-se, unes més, altres menys, en pla d'igualtat en relació als homes.

La salut o la seva manca està directament relacionada amb la precarietat; quan les condicions de vida de les dones s'agreugen, llavors podem dir que s'ha feminitzat. Quan la Llei de Conciliació de la vida familiar i laboral és paper mullat, quan la Llei de dependència és paper mullat, quan es privatitzen els Serveis Socials les principals usuàries dels quals són dones, quan les escoles públiques perden recursos que afecten directament la inclusió i la diversitat, i afecta directament els seus fills i filles, quan les llars d'infants es privatitzen, quan les prestacions en Salut es retallen, ... Quan l'Estat deixa caure les seves funcions socials -que passen a mans privades- afecta el conjunt de la població però molt especialment les dones, perquè queden subtilment atrapades en el doble joc de la necessitat i la culpabilització, ja que es torna a

esperar d'elles que reprenguin les tasques a què obliga la tradició patriarcal. Les dones, en aquestes condicions, pateixen sobrecàrrega física i mental simptomatitzades en problemàtiques associades al estrès i al dolor (al dolor de viure, també), que poden derivar en afectacions de l'aparell immunològic, músculo-esquelètic, etc, i malestars i/o trastorns psicològics i psiquiàtrics.

Tradicionalment, en totes aquelles professions com per exemple l'ensenyament en què es té cura de l'altre, les dones hi estan implicades, però no es pot cuidar sense tenir la possibilitat de cura pròpia. Les dones són majoria en l'àmbit educatiu. Per a ensenyar cal establir una relació transferencial amb tots i cadascun dels i de les alumnes, que va més enllà de la matèria a ensenyar. Aquesta delicada operació genera molt de desgast psíquic i físic, i no es pot portar a terme sense unes condicions laborals adequades, sense els recursos adequats, sense els temps adequats... El Departament d'Ensenyament, aplicant restrictivament la LOE, les retallades en les plantilles i en els recursos, demostra una manca absoluta de sensibilitat davant la tasca d'ensenyar i la delicada articulació que suposa el vincle educatiu, vincle sense el qual tota feina de transmissió educativa no és possible. A més, culpa del fracàs i de l'abandonament escolar que el seu programa ideològic genera, a les i els docents.

Les treballadores de l'ensenyament estan sotmeses a la pressió i el desgast que suposa la complexitat i l'acumulació de tasques laborals dins i fora de l'espai educatiu. La feina docent és el resultat d'un conjunt complex de variables, portada a terme per unes professionals que aspiren a fer-ho el millor possible, amb un material absolutament sensible.

Des del Servei de Prevenció de Riscos Laborals, el Departament d'Ensenyament té l'obligació de vetllar perquè els i les docents disposin dels recursos i els mitjans idonis per al desenvolupament de la seva feina, perquè ho exigeix la Llei de prevenció de riscos laborals. Sense l'aplicació de mesures preventives i mesures correctores, l'entorn laboral aboca a emmalaltir i la salut de les nostres docents està en risc.

SALUT LABORAL

USTEC·STEs

USTEC·STEs

Barcelona (08007): Ronda Universitat, 29, 5è Telèfon 93 302 76 06 - Fax 93 302 55 99

Girona (17001): Eiximenis, 14, 2n 2a Telèfon 972 20 20 34 - Fax 972 41 17 03

Lleida (25002): Pg. Ronda, 2, 1r 4a Telèfon 973 26 30 32 Fax 973 27 25 07

Tarragona (43003): August, 21 entl. 1a Telèfon 977 23 52 63 Fax 977 23 90 04

Tortosa (43500): Rosselló, 6, entl. Telèfon i Fax 977 51 10 46

Pallars Jussà i Pallars Sobirà

Maresme Telèfon: 609 76 94 45 Internet: <http://www.sindicat.net>

Correu electrònic: ustecstes@pangea.org girona@sindicat.net lleida@sindicat.net tarragona@sindicat.net